

Κύριε Μανώλη Γλέζο μην μας απογοητεύετε

Του Στάμου Ζούλα

Ορισμένοι αναγνώστες με ρωτούν γιατί ασχολούμαι επίμονα και τόσο συχνά με τον ΣΥΡΙΖΑ και όχι με την κυβέρνηση, αφού αυτή ασκεί την εξουσία. Απαντώ. Διότι η πορεία της κυβέρνησης είναι γνωστή και προδιαγεγραμμένη, ενώ του ΣΥΡΙΖΑ, αν αναλάβει κυβερνητικές ευθύνες, είναι άδηλη και άγνωστη. Άλλωστε, το κόμμα του κ. Τσίπρα δίνει, επίσης πολύ συχνά και επίμονα, την αφορμή να προβληματισθούμε, για την -εν επώασε- κυβερνητική του συμπεριφορά. Την αφορμή τούτη τη φορά μας τη δίνει ο Μανώλης Γλέζος. Με δύο άλλους συντρόφους του ζητεί από τον κ. Τσίπρα να αποσύρει την εισήγησή του για την αυτοδιάλυση των 16 συνιστώσων, που αποβλέπει στη μετατροπή του ΣΥΡΙΖΑ σε ενιαίο κόμμα. Χαρακτηρίζει, μάλιστα, την εισήγηση «αγκάθι, που μπορεί να δημιουργήσει μια σοβαρή κρίση». Δηλαδή, ο Μ. Γ. φοβάται περισσότερο μια «σοβαρή κρίση», ενώ ο ΣΥΡΙΖΑ ασκεί αντιπολίτευση, παρά μία -σχεδόν βεβαία- αυτοδιάλυση των συνιστώσων, στην περίπτωση που κληθεί να ασκήσει εξουσία. Προτάσσει την κομματική συνοχή, έναντι της διάλυσης της χώρας, λόγω μιας πολυαρχούμενης και ανίκανης κυβέρνησης. Όλοι, κυρίως δε οι μεγαλύτεροι στην ηλικία, θέλαμε τον Μ. Γλέζο να παραμείνει εθνικό μας σύμβολο και όχι να περιορισθεί στην εκπροσώπη-

ση μιας από τις 16 συνιστώσες του ΣΥΡΙΖΑ. Κρίμα.

Αλήθεια, πιστεύει ο Μ. Γ. ότι εκπροσωπεί μέρος, έστω, του 1,6 εκατ. που ψήφισε στις τελευταίες εκλογές τον ΣΥΡΙΖΑ; Διερωτήθηκε ποτέ πώς οι συμπολίτες μας έγιναν ξαφνικά και εν ψυχρώ αριστεροί; Αν εμπιστεύθηκαν εν λευκώ τον βαβελικό συρφετό των 16 κομματιδίων; Τον απασχόλησε, άραγε, το ενδεχόμενο η ψήφος αυτή να εξέφραζε μόνον οργή και αποδοκιμασία. Και γίνονται σαφέστερος. Ο κ. Μ. Γ. είχε προτείνει την κατάσχεση όλων των καταθέσεων, άνω των 20.000 ευρώ και αργότερα έναν κεφαλικό φόρο των δήθεν,

σήμερα, «εχόντων και κατεχόντων», υπέρ «των κάτω του ορίου της φτώχειας» συμπολιτών μας. Ας προσπαθήσουμε να διαχωρίσουμε τις δύο κατηγορίες. Εξαιρώ τους μεγαλοκαταθέτες και τους μεγαλοιδιοκτήτες, διότι αυτοί έχουν ήδη φροντίσει να περισώσουν τις περιουσίες τους, μέσω εταιρικών η εξωχώριων «διαφυγών». Μένουν, λοιπόν, προς απομύζηση οι μικροκαταθέτες και μικροιδιοκτήτες. Αυ-

τοί, που εργάστηκαν μια ολόκληρη ζωή για να αποταμιεύσουν ένα ποσό, να αγοράσουν ένα-δυο μικροδιαμερίσματα, ώστε από τόκους ή ενοίκια, να συμπληρώσουν τη σύνταξη, για τα γεράματά τους. Κύριε Γλέζο, είναι η κατηγορία αυτή των συμπολιτών μας που κάποτε ο Ευάγγελος Αβέρωφ ονόμασε νοικοκυραίους. Δεν έχουν ιδεολογικές προκαταλήψεις και παρωπίδες. Δεν υπέκυψαν στο παροξυσμό της δανεικής ευδαιμονίας και είναι σήμερα τα υποζύγια της κρίσης. Με ανοίκιαστα τα δυάρια και τις γκαρσονιέρες τους, αυτοί πληρώνουν τους υπέρογκους «φόρους ιδιοκτησίας». Εχοντας υποστεί αιματηρή μείωση αποδοχών ή συντάξεων, αυτοί επωμίζονται -και μάλιστα αγόγγυστα- την «κάλυψη» των υπερδανεισθέντων συμπολιτών μας. Με το όποιο υστερήμά τους αυτοί, ως γονείς ή παππούδες, επιβεβαιώνουν την πατροπαράδοτη συνοχή της ελληνικής οικογένειας, συντηρώντας τη στρατιά των ανέργων παιδιών και εγγονών τους. Αυτούς, τέλος, απειλείτε με κατάσχεση των ύστατων οικονομικών τους.

Κύριε Γλέζο, θα περιμέναμε από σας, σήμερα, να κατεβάσετε τη σημαία ευκαιρίας του ΣΥΡΙΖΑ. Όχι να την υπερασπίζεστε και να την επισείετε, ως απειλή. Όπως επέαξα σας τμήσαμε, θα θέλαμε να παραμείνετε εθνικό μας σύμβολο. Μην μας απογοητεύετε...

Η ΑΥΓΗ

Μας κυβερνούν βαμπίρ

Ανανδρανιστάκης Γιώργος|

Ναι, μας κυβερνούν βαμπίρ. Οντότητες αδιάστατες, κινούμενες ανάμεσα στο σκοτάδι και το φως, που θρέφονται από το αίμα των άλλων, από τις ζωές των άλλων. Ρουφούν ζωές ανθρώπων, για να παρατείνουν τη δική τους χαμοζωή, άντε άλλη μια μέρα στην εξουσία κι άλλη μία κι άλλη μία.

Να σέρνουμε το χρόνο, μέχρι να έρθει η επόμενη δόση, μέχρι να κερδίσει τις εκλογές το αφεντικό μας η Μέρκελ, μέχρι να μοιράσουμε τη δημόσια περιουσία στους φίλους και χρηματοδότες μας.

Κουβέντες βαριές που όμως τους αξίζουν, είναι η ελάχιστη ποινή για τα έργα τους. Δείτε πως διαχειρίστηκαν τη λεγόμενη κινητικότητα στο δημόσιο: Έδωσαν τα πάντα στην τρόικα, προκειμένου να εξασφαλίσουν τη δόση που θα τους βοηθήσει να βγάλουν το καλοκαίρι, να παραμείνουν στην εξουσία μέχρι το φθινόπωρο. Στέλνουν δεκάδες χιλιάδες ανθρώπους στην πείνα και την απελπισία και σαν να μην έφτανε αυτό, λένε και ψέματα από πάνω. Ψέματα από την αρχή μέχρι το τέλος.

Είπαν ότι δεν πρόκειται για διώξεις εργαζομένων, αλλά για αναδιάρθρωση του δημοσίου, ώστε να γίνει πιο παραγωγικό και πιο φιλικό προς τον πολίτη. Θα γίνει ενδελεχής αξιολόγηση, θα ξεχωρίσου-

με την ήρα από το στάρι, θα διώξουμε τους κακούς, τους επίορκους, τους παιδραστήρες και θα κρατήσουμε τους καλούς. Ψέμα καραμπινάτο. Όταν ήρθε η ώρα της λογοδοσίας στην τρόικα, άρχισαν να κόβουν κεφάλια στα τυφλά, 2.650 από την ΕΡΤ, 3.500 εκπαιδευτικοί, 2.200 σχολικοί φύλακες, 3.500 από τη Δημοτική Αστυνομία, πάνω από 3.000 από την πολεμική βιομηχανία. Έτσι αδιακρίτως ξεκληρίζουν ολόκληρους κλάδους και υπηρεσίες, διώχνουν ανθρώπους που θεωρούν ότι περισσεύουν, ότι είναι άχρηστοι. Ρε μπας και είναι ρασιιστές;

Είπαν ότι δεν θα γίνουν άλλες απολύσεις, εκτός από τις 15.000 χιλιάδες που έχουν συμφωνηθεί, λες και οι 15.000 απολύσεις είναι κάτι αυτονόητο και δεδομένο. Είπαν ότι οι 25.000 που θα τεθούν σε διαθεσιμότητα δεν θα χάσουν τη δουλειά τους, απλώς θα μετατεθούν σε άλλες υπηρεσίες που τους έχουν ανάγκη. Ψέμα δυσθεώρητο, ψέμα από εδώ ως την Καλαμάτα. Από τους 25.000 της διαθεσιμότητας ένα σημαντικό μέρος θα απολυθεί αμέσως, γιατί δεν διαθέτει τα τυπικά προσόντα, δεν έχει διοριστεί μέσω ΑΣΕΠ. Όσοι την γλιτώσουν, θα χάσουν αμέσως το 25% του μισθού τους και μετά θα περιμένουν να τους στείλουν κά-

που αλλού, όπου αλλού γουστάρει ο υπουργός. Κι αν δεν τους στείλουν, θα απολυθούν και αυτοί, η αρχική συμφωνία προέβλεπε ότι η απόλυση τους θα ερχόταν μετά από 12 μήνες, τώρα, με πρόταση του Κυριάκου Μητσοτάκη, ο χρόνος πέφτει στους οκτώ μήνες. Οκτώ μήνες με το 75% του μισθού και μετά, μην τον είδατε τον Παναή.

Είπαν και εξακολουθούν να λένε ότι αν απολυθεί κόσμος από το δημόσιο, θα εξοικονομηθούν πόροι, που θα πάνε στην ανάπτυξη και θα δημιουργήσουν νέες θέσεις εργασίας στον χειμαζόμενο ιδιωτικό τομέα. Ψέμα επιπέδου Βαρόνου Μινχάουζεν. Καταρχάς, τα χρήματα που θα εξοικονομηθούν από τις απολύσεις δεν θα πάνε στην ανάπτυξη, θα πάνε στο αδηφάγο δημόσιο χρέος, θα δοθούν στους δανειστές, σαν τα 3,3 δις της προηγούμενης δόσης, που πήγαν όλα σε ένα αμερικάνικο Fund. Δεν θα φέρουν ανάπτυξη οι απολύσεις του δημοσίου, ύφεση θα φέρουν, μείωση της κατανάλωσης θα φέρουν, λουκέτα μαγαζιών θα φέρουν, χιλιάδες απολύσεις στο δημόσιο θα φέρουν.

Τα βαμπίρ που μας κυβερνούν λένε ψεματάκια ξεδιάντροπα, μας δουλεύουν κανονικά, δεν έχουν καν την λεπτότητα και το στυλ του Κόμη Δράκουλα.

ΤΟ ΒΗΜΑ

Η αδύναμη κυβέρνηση των Αθηνών

Ορισμένοι στη χώρα μας καλλιεργούσαν την εντύπωση ότι μετά τις γερμανικές εκλογές - όποια κι αν είναι η νέα γερμανική κυβέρνηση - θα υπάρξουν βελτιώσεις στην ευρωπαϊκή οικονομική πολιτική και πως θα μετακινηθούμε από τη σκληρή γραμμή της λιτότητας προς πιο αναπτυξιακή κατεύθυνση.

Μεταξύ αυτών ο πρωθυπουργός και ο υπουργός Οικονομικών. Κάπως έτσι είχε οικοδομηθεί και η εκτίμηση πως «αν αντέξουμε μέχρι τον Ιούνιο, δεν θα έχουμε πρόβλημα».

Υπέθεταν και οι δύο ότι ενόψει των γερμανικών εκλογών οι πιέσεις θα αμβλυθούν και ότι μετά απ'αυτές θα βελτιωθεί η οικονομική πολιτική και θα μας απαλλάξει από βαριές υποχρεώσεις.

Εκείνες οι εκτιμήσεις όπως αποδεικνύεται ήταν στην καλύτερη περίπτωση υπεραισιόδοξες, για να μην πούμε λανθασμένες. Ο Ιούνιος πέρασε αλλά τα βάσανα της χώρας δεν λένε να τελειώσουν.

Οι εταίροι εντείνουν τις πιέσεις τους, ζητούν πιστή εφαρμογή των προσαρμοσμένων δράσεων και δεν πρόκειται να εκταμιεύσουν χρήματα της τεμαχισμένης δόσης αν μέχρι τις 19 Ιουλίου δεν έχουν ψηφισθεί από τη Βουλή τα συμφωνηθέντα. Αδιαφορούν για το πολιτικό κόστος και τις κοινωνικές εντάσεις που προκαλούνται στο εσωτερικό της χώρας και επιμένουν να θέτουν σε διαρκή δοκιμασία την κλονισμένη κυβέρνηση Σαμαρά.

Και κατά τα φαινόμενα δεν πρόκειται να υποχωρήσουν ακόμη και μετά το νέο θερινό ορόσημο. Θα επιμένουν όλο το καλοκαίρι και θα δοκιμάσουν τις αντοχές των κ. Σαμαρά και Βενιζέλου και μετά τις γερμανικές εκλογές.

Τα μηνύματα που στέλνονται στην Αθήνα από τις Βρυξέλλες και το Βερολίνο δεν είναι τα καλύτερα. Η ευρωπαϊκή οικονομική πολιτική δεν θα αλλάξει μετά τις γερμανικές εκλογές απέναντι στις χώρες του Νότου και ιδιαίτερα απέναντι στη δική μας, η οποία κουβαλάει πλήθος υποχρεώσεων έναντι του χρηματοδοτι-

κού προγράμματος που της έχει δοθεί.

Κακά τα ψέματα, η πίεση στην Ελλάδα θα είναι διαρκής μέχρι να επιτύχει τους στόχους και να δημιουργήσει μόνη τις προϋποθέσεις εξόδου στις αγορές. Πράγμα που σημαίνει ότι και μετά τον Οκτώβριο η κυβέρνηση θα παρακολουθείται εξαντλητικά για τις επιδόσεις της και θα πιέζεται συνεχώς για την εφαρμογή όλων των προϋποθέσεων που υποτίθεται οδηγούν στον επιθυμητό στόχο της απόλυτης εξυγίανσης των δημοσίων οικονομικών της.

Είναι φανερό ότι η καχυποψία περισσεύει και πάλι στις Βρυξέλλες για την ελληνική πολιτική. Ο υπουργός Οικονομικών τ' άκουσε αυτή τη φορά. Κατά τις εκτιμήσεις των ευρωπαίων η ελληνική πολιτική δεν κάνει όσα πρέπει και δεν κινητοποιείται σύμφωνα με την ένταση και το βάρος του οικονομικού προβλήματος που αντιμετωπίζει η χώρα. Με άλλα δεν μας πιστεύουν και επιβάλλουν πλήρη έλεγχο.

Οι δικοί μας εν τω μεταξύ γεμάτοι ενοχικά σύνδρομα δεν μπορούν να αντιδράσουν, δεν έχουν τις δυνάμεις να ορθώσουν αντίλογο πραγματικό και αποδέχονται κάθε τόσο υποχρεώσεις, τις οποίες δεν δύνανται να εκπληρώσουν. Δένονται με αυτό τον τρόπο σε ένα κύκλο αδυναμίας, μη δυνάμενοι ούτε καν τα ιδεολογικά λάθη των ευρωπαίων να εκμεταλλευθούν.

Ούτε μια κουβέντα για αντίμετρα, ούτε μια απαίτηση για κινητοποίηση έστω των κοινοτικών πόρων που λιμνάζουν, ούτε μια αναφορά για τα έργα που έχουν παγώσει εδώ και τρία χρόνια.

Η πολιτική αδυναμία των Αθηνών είναι δεδομένη, όπως και εγκλωβισμός σε υποχρεώσεις ανεκπλήρωτες. Και όσο βυθίζεται σε αυτό τον κύκλο των ανεκπλήρωτων υποχρεώσεων τόσο η κυβέρνηση θα βυθίζεται σε φαύλο κύκλο, έχοντας από τη μια τους ξένους να τη μαστιγώνουν και από την άλλη το λαό να την οικτρίζει